

[Inge Krogh]

Efter cirkulæret kan man slippe med en advarsel, når man af politiet træffes med hash til eget brug, og som justitsministeren siger, er en advarsel en strafferetlig reaktion, men den opfattes ikke som sådan af befolkningen. Så sker der selvfølgelig også en konfiskering af stoffet, men spørgsmålet er: hvad er til eget brug? Det blev oprindeligt regnet til 5 g, men som flere har omtalt det, er det efterhånden både her i København ved uropatruljen og også i andre politikredse landet over blevet til 100 g, og det er dog en betragtelig mængde til eget brug; i hvert fald må den kunne strække sig over temmelig lang tid. Jeg ved godt, at det vistnok er blevet skærpet af justitsministeren, og at man har opfordret politimyndighederne til at indskrænke det til 50 g, men det er dog også en betragtelig dosis. Der er i cirkulæret sagt, at man én, måske to gange kan få en advarsel, og derefter må man gå over til bøde, men det viser sig også, at det bliver administreret meget forskelligt i de forskellige politikredse. Nogle steder kan det ske adskillige gange, at man får advarsel.

Cirkulæret – det er udtrykkeligt nævnt – er lavet for at lette politiet i arbejdet. Mon ikke det ville være nemmere at have noget bestemt at rette sig efter, og måske kunne man regne med, at der slet ikke var muligheder for at besidde hash, uden at der blev opkrævet en bøde. Det kan næppe være mere besværligt at opkræve en bøde end at give en advarsel.

For øvrigt er det noget, der virker meget generende for forældre til narkomaner, at man ved, at der bestemte steder bliver handlet hash, uden at politiet griber ind, selv når man anmelder, at der bliver solgt det og det sted, og det er måske, fordi det er vanskeligt at bevise, hvis man ikke har for meget på sig, at det ikke er til eget brug; også derfor virker cirkulæret uheldigt.

Om hash er et farligt stof, har hr. Wilhjelm egentlig udmærket behandlet. Jeg forstår ikke, hvorfor hr. Wilhjelm hele tiden skal blande alkohol ind i dette spørgsmål, for det er dog to vidt forskellige stoffer. Kristeligt folkeparti har i øvrigt aldrig fremsat forslag om forbud mod alkohol, kun for enkelte grupper, og vi var altså ikke til stede, da alkohol blev indført her i Danmark, så det er vistnok lidt håbløst. Derimod var vi i

hvert fald her i tinget et par år efter, at hashen kom.

Hvis man har arbejdet en del sammen med unge, der bruger hash, er man klar over det. Desværre oplevede jeg, medens jeg var overlæge, at der var nogle af eleverne på institutionerne, der begyndte at bruge hash, og det, jeg oplevede dengang, og som jeg altså vidste var en realitet, er ting, som nu hr. Peter Schiøler kommer frem med i en meget udmærket undersøgelse, hvor han har samlet litteratur fra hele verden. Det påvises her tydeligt, at det er farligt; der kommer en forus, hvor man hverken kan tidsætte eller afstandsbestemme noget, og man bliver derfor farlig i trafikken. Så kommer der en efter-rus, der kan vare helt op til 30 timer, og i den tid er indlæringssevnen, koncentrationsevnen, hukommelsen og reaktionsevnen nedsat. Man går som i en drøm, og det har jeg hørt flere fortælle. Jeg ved f. eks., at der blev meldt til mig om elever, at den og den siger jeg tingene til 3 og 4 gange, men det er, som om de ikke opfatter det; jeg ved ikke, hvad der er i vejen. Der er ikke noget, der trænger ind til dem, og jeg har talt med en af de unge elever senere, efter at han var holdt op med at bruge hash, og han sagde: om så et barn havde fået et epileptisk anfald i et badekar, ville han ikke have samlet det op. Så farligt kan det altså være.

Det er fuldstændig rigtigt, at biologisk sker der måske ikke så forfærdelig meget, men der er som påvist øget tilbøjelighed til lungekræft og til lungelidelser i det hele taget.

Allerede i 1971 sagde sundhedsstyrelsen, at hash utvivlsomt kunne føre til brug af hårdere stoffer. Det er, som om der ikke rigtig er kommet noget fra sundhedsstyrelsen efter den tid. Men hvis man taler med politiet, har man i hvert fald tydeligt indtryk af, at i de miljøer, hvor man begynder med hash, går man over til hårdere stoffer senere. Om det er rigtigt at kalde andre narkotika end hash for hårde stoffer, er selvfølgelig en ting, man kan diskutere, idet hash må betragtes som et særdeles farligt stof.

Det er vanedannende. Det er meget vanskeligt at holde op, når man er begyndt, og som sagt: man ved aldrig, når et menneske begynder, om det er nogle, der vil kunne holde op, eller som vil blive ved.

Jeg vil for øvrigt lige sige til hr. Wilhjelm, at han sikkert ikke har læst vores forslag om